

શ્રી હરિપદ શાસ્ત્રી

પ્રાહ્મણ્યતિ ઇતિહાસ

અને

પ્રાચીન ભારતમાં વર્ણાન્તર લગ્ન.

લેખક

શ્રી હરિપદ શાસ્ત્રી,

એમ. એ.

મૂલ્ય ૦-૩-૦

પુસ્તક શ્રી હરિપદ શાસ્ત્રી, એમ. એ. રચ્યું અને
કે સ્ક્રીટ, કોટ, મુંબઈ નંબર ૧૨-૧૬ વાળા મકાનમાં
શ્રી 'હિન્દુસ્થાન' પ્રેસમાં, મી. જોટાલાલ પુરષોત્તમદાસ
મહેતાએ છાપી અને ઉપરે કેટલે પ્રગટ કર્યું છે.

૮૮૮૩

—:— રૂજસતી કોપીરાઈ

ના જ્ઞતિ વર્ણનો ઇતિહાસ વિસરી
તો 'જ્ઞતિ' શબ્દના અર્થથી અજ્ઞાન છે
ચાર વર્ણના નામ પણ તેને આવડતાં
પડિતો પોત પોતાના જ્ઞતિના ઇતિહાસ

ના ઘણાં બ્રાહ્મણ પડિતો સાથે વાતચીત કરી છે અને
જોય પરથી મને જણાયું છે કે બ્રાહ્મણો પોતે પો
તપત્તિ અથવા પોતાની જ્ઞતિના ઇતિહાસને જાણતા નથી—આ સ
પણ એક વધુ ખેદજનક ખીના તો એ છે કે વર્ણ અથવા
સમ્બંધનો કાંઈક પ્રશ્ન ઉભો થતાં કેટલાક સ્માર્ત પડિત મહ
સ્મૃતિના વાક્યોનો જેમ તેમ ઉપયોગ કરી પોતાનામાં પડેલા
સંસ્કાર શાસ્ત્રો અનુસાર છે એવું મંડન કરી ગડબડા
મંડી પડે છે હવે આથી સાધારણ માણસો શાસ્ત્રાર્થને જોગ
શક્તિમાન થતા નથી, અરસપરસના વિરોધી શાસ્ત્ર પ્રમાણો આ
વામાં પરિણામે ધર્મ માટેની લોકોની અધ્ધા ડગતી છે વળી
પ્રાચીન સ્મૃતિમાં અસવર્ણ વિવાહ નીશીઘ્ધ કરવામાં આવ્યો નથી.
તથા ત્રણ યુગસુધી વિવરના આ પદ્ધતિ પ્રચલીત હતી આ સત્ય
ખીનાની આ પડિત મહાશયો દરકાર કરતા નથી ધર્મપતિ કોને
કહી શકાય, વારસદાર પુત્ર કોણ થઈ શકે, પાણિગ્રહણ શબ્દનો
અર્થ શો વિગેરે બાબતોથી આ લોકો ખીલકુલ અજ્ઞાન છે. વર્ણ
શંકર શબ્દનો અર્થ કરવા જતું પડિત તારાનાથ તર્ક વાચસ્પતિ
તથા કુશળ અધ્યાપક ત્રીશુત કમળ અટાચાર્ય જેવા પણ બ્રમમાં
પડ્યા છે તો પછી ખીજાઓ તો કહેવું જ શું? બ્રાહ્મ
ણથી પરણાએલ ક્ષત્રીય, અથવા વૈશ્ય કન્યાને પેટે
જન્મેલ પુત્ર, વર્ણશંકરણ નથી એ વાતનો વીચાર કરવાનો
આ મહાશયોને સમય મળ્યો નથી—કાલના પ્રભાવથી પડિતોના
હૃદયમાં એક તરેહના મહાન બ્રમે સ્થાન લીધું છે. ધર્મ

ત્રણ પગે લંગડો થઇ એક પગે જમતેમ ઉભો રહ્યો છે. પરન્તુ જો બ્રાહ્મણોની બુદ્ધિમાં ઉપર પ્રમાણેના જિમે સ્થાન લીધું ન હોત તો આજે ધર્મ ચારે પગેએ ઉભો રહી શોભા આપી રહ્યો હોત.

મને લાગે છે કે મેઘાતીય અને કુલ્લૂકની ભ્રમમય દીકાજ આ સર્વ ખરાબ સંસ્કારનું મૂળ છે. આ સર્વ દીકા સર્વ રમાતૃપંડિતોની ઉપજીવીકા થઇ પડવાથી તેઓ ખોટ રસ્તે દોરવાયા છે અને કોઇ રીતે આત્મરક્ષા કરી શકતા નથી. બંગાળના પંડિતોજ આ રીતે ખોટ માર્ગે દોરવાયા છે એમ નહિ. પાશ્વમના પંડિતો પણ કુલ્લૂક વગેરેની દીકાઓનું અનુસરણ કરી શાસ્ત્રોના મર્મને સમજી શક્યા નથી અને શકતા નથી. કેટલાક સમય પહેલાં મહામહોપાધ્યાય શ્રીયુત ગંગાનાથા ઝા, એમ. એ. પી, એચ. ડી. મારા સિધ્ધાન્તથી વિરુદ્ધ હતા પણ ત્યાર પછી શાસ્ત્રોમાંથી મેં તારવી કાઢેલા પ્રમાણો વાંચી તેમણે ૧૯૧૯ ના નવેમ્બરની ચોથી તારીખે મારી પર એક પત્ર લખી મને જણાવ્યું કે 'From the array of authorities you have collected on the subject of 'VarnaSamkar', the conclusion drawn by you appear to be simply irresistible'.

આટલુંજ નહિ પણ મહામહોપાધ્યાય કવિરાજ શ્રી ૧૨ ગણુનાથ એન. સરસ્વતી. એમ. એ નિધાનીધિએ પણ આ પુસ્તકમાંના શાસ્ત્રોઅનુસારના મંડનની પ્રશંસા કરી છે. બંગવાસી કોલેજના સંસ્કૃતના મુખ્ય પ્રોફેસર, પંડિત યોગીન્દ્રનાથ ભટ્ટાચાર્ય એમ. એ, મેં બહાર પાડેલ મનુસ્મૃતિના અન્તમાં લખેલ વર્ણશંકર તેમજ જાતિવર્ણ સબંધેની દલીલો વચી જણાજ સંતોષ પામ્યા હતા અને મને તેમણે આશીર્વાદ આપી મારા કાર્યમાં ઉત્સાહીત કર્યો હતો. આ રીતે ઘણાં ઘણાં કુશળ પંડિતોના ઉત્સાહથી ઉત્સાહીત બની, આ મારું કર્તવ્ય છે એમ માની આજે આ પુસ્તક બહાર પાડું છું.

રાખના અભાવથી હવે હાલમાં ધર્મનું રક્ષણ કરનાર ફક્ત બ્રાહ્મણો જ છે. આથી શાસ્ત્રોનો મર્મ બ્રાહ્મણોએ જાણવો જોઈએ. આ તેમનું ખાસ કર્તવ્ય છે. જો હિન્દુ ધર્મને બચાવવો હોય, જો જગતમાં હિન્દુ જાતિના અસ્તિત્વને કાયમને માટે ચાલુ જ રાખવું હોય તો હવે 'કુવામાંના દેડકા'ની પ્રણાલિને દૂર મૂકવી પડશે. એ પ્રણાલિ વર્તમાનમાં કદી પણ ચાલી શકશે નહિ. સમુદ્રની અનન્તતા જેવા આપણાં રૂપિવરોની ભવ્ય ઉદારતામય શાસ્ત્રોના ગૂઢ ભાવાર્થને ખરોખર સમજી પૃકૃત ધર્મ માર્ગમાં જ ચાલવું પડશે. બ્રાહ્મણો ખરા ધર્મને જાણી જાણત થાઓ. તમારા અને ખીજાના ધર્મની રક્ષા કરી જગતમાં બ્રાહ્મણ-મહાત્મ્યનો રણકાર પ્રસરાવો.

આ સ્થલે હું જાહેર પ્રજાને આ પુસ્તક ખરોખર ધ્યાન પૂર્વક વાંચવા વિનંતિ કરું છું. બ્રાહ્મણ પંડિતોને આ પુસ્તક વાંચવાની સુલભતા થાય એ માટે મેં તેઓને આ પુસ્તક અર્ધ કિમતે આપવાની વ્યવસ્થા કરી છે. પરંતુ આવી રીતે અર્ધ મૂલ્યે આ પુસ્તક મારી પાસેથી જ તેમને મળી શકશે. ખીજા પાસેથી નહીં. આ પુસ્તક વાંચવાથી જો એક પણ બ્રાહ્મણના હૃદયમાં શાસ્ત્રો વાંચવાની ઇચ્છા ઉત્પન્ન થશે, જો એકાદના પણ ઘણાં લાંબા સમયથી પડી ગયેલા ખરાબ સંસ્કારો આ પુસ્તકથી નાશ પામશે તો મને લાગે છે કે આ પુસ્તક તૈયાર કરવાની મારી સર્વ મહેનત સફળ થશે.

શ્રી હરિપદ શાસ્ત્રી.

પ્રસ્તાવના.

માનનીય મી० પટેલના લગ્નના ખીલે હિંદુસ્તાનની પ્રજામાં ભારે ખળભળાટ કર્યો હતો, કેટલાક સુધારકો તે ખીલના મુદ્દાને ઉત્સાહથી વધાવી લેતા હતા અને અંતઃકરણથી તેને ટેકો આપતા હતા; ત્યારે રૂઢિચુસ્તો તે ખીલને સમાજને અહિતકર અને વિધ્વંકશ લેખતા હતા. બન્ને પક્ષો પોતપોતાનું સમર્થન કરવા ખહાર પડ્યા હતા અને કેટલેક સ્થળે મોટાં વાદ્યુદ્ધ શરૂ થયાં હતાં. આ વાદવિવાદની ધુળના વાદળમાં લગ્ન સંબંધે હિંદુ સમાજનો પૂરાણ અભિધતિહાસની દૃષ્ટીએ, તેમજ શાસ્ત્રોની મર્યાદાનુસાર ખરું તત્વ શું છે, તે ઢંકાઈ ગયું હતું. અંગાળના જાણીતા ધુરંધર વિદ્વાન શાસ્ત્રી હરિપદ એમ. એ. શાસ્ત્રના અરણ્ય સમાન ગહન જનપદરહિત ક્ષેત્રમાં વિચરી, જે દૃષ્ટાંત ખહાર આણ્યાં છે. તે હિંદુ માત્રને મનન કરવાં જેવાં છે. વિદ્વાન શાસ્ત્રીએ પ્રમાણ રજૂ કર્યાં છે અને ‘વર્ણશંકરત્વ’ સંબંધી જે ચર્ચા ઉપસ્થિત કરી છે, તે પરથી વાંચકો પોતેજ તુલના કરી

શકશે કે જે 'શાસ્ત્ર'ની જીમ મારે છે, તેઓ શાસ્ત્રનાં ખરાં
રહસ્યથી કેવા અજ્ઞાન છે અને શાસ્ત્રોમાં શું કહ્યું છે તેની પણ
તેમને ખરી કલ્પના નથી.

આ મહત્વની બાબતમાં નિષ્પક્ષપાત વિચાર કરવાના સાધન
તરીકે, શાસ્ત્રનો ખરો મર્માર્થ સમજવાને પંથપ્રદર્શક તરીકે
આ પુસ્તકની ઉપયોગિતા ઓછી નથી.

અમે આશા રાખીએ છીએ કે આ નવાના પુસ્તકને પ્રગતિશીલ
અને વિચારવંત, નવાંન ગુજરાત આદરથી વધાવી લેશે. .

રમણીક અ. મહેતા.

બ્રાહ્મણ્યજ્ઞતિના ઈતિહાસ.

આંતરેબલ મીં પટેલના હિન્દુ વર્ણાન્તર લગ્નના બીજને લખને આખા દેશમાં ભારે ચળવળ ઉભી થઈ છે. આ પ્રસંગે જાહેર પ્રજા પાસે પુષ્કળ ખીનાઓ શાસ્ત્રીય પુરાવા તરીકે આ ખરડાની વિરૂદ્ધમાં રજુ કરવામાં આવી છે પરંતુ આમાંનો ઘણો મોટો ભાગ બીજદૂલ પાયા વગરનો અને અશાસ્ત્રીય છે. હું આ ખરડાની વિરૂદ્ધમાં નથી તેમજ તેના પક્ષમાં પણ નથી. એ ખરડાથી આપણને લાલ ત્રણે કે હાનિ તેનો અહિંયા વિચાર અને ચર્ચા કરવાનો મારો ઉદ્દેશ નથી પરંતુ ઝાહ્યા અને બુદ્ધિમાન પુરોષો આ બીજની વિરૂદ્ધ જાણેઅજાણે જે અસત્યનો પ્રચાર કરે છે તે વિરૂદ્ધ આજ હું ઉભો થયો છું. પુષ્કળ પાંડિતો શાસ્ત્રો ન જાણનાર સાધારણ માણસોને નિઃસંકોચે કહે છે કે વર્ણાન્તર લગ્ન નિંદ્ય અને શાસ્ત્ર વિરૂદ્ધ છે. આ લોકો ધારે છે કે હિન્દુઓના શાસ્ત્રોમાં વર્ણાન્તર લગ્નના સંબંધમાં કંઈ વિધી આપવામાં આવેલ નથી. આ લોકો જો પ્રતિલોભ વિવાહની અથવા દીક્ષિના શુદ્ધ સાથેનાં લગ્નની નિન્દા કરતા હોતો તો કંઈક ઠીક હોત, અને અમુક રીતે શાસ્ત્રની મર્યાદા રક્ષાઈ હોત પરંતુ તેમ તો છેજ

નહિ* શાસ્ત્રમાં વર્ણાન્તર લગ્નની વિરૂદ્ધનું નહિ એવું જો વિધાન, ત્રિવર્ણીય અનુલોમ વિવાહ, આપવામાં આવેલ છે તેનું પણ આ પંડિતો ખંડન કરતાં જણાવે છે કે દ્વીજની અનુલોમ દ્વીજ પત્નિ એ કાયદેસર ધર્મપત્નિ નથી અને આ પત્નિના ગર્ભમાંથી જન્મેલો પુત્ર કાયદેસર વારસ નથી. એ પુત્ર તો વર્ણશંકર છે. વિગેરે વિગેરે.

શાસ્ત્રોનો નાશ અને ધર્મનો લોપ.

ઉપલી બાબતને પટેલ બીલના સમયે સત્ય દરાવવા માટે ભારે પ્રમાણે આપવામાં આવે છે તેમજ અસત્યને સત્ય મનાવવા ભગીરથ પ્રયત્નો થાય છે. આવા પ્રયત્નો કરનારના હૃદયોમાં એક બીજા ભ્રમમય ધારણા રહેલી છે એમ સ્પષ્ટ જણાય છે. એ ધારણા એ છે કે બ્રાહ્મણજાતિ સર્વર્ણ વિવાહથી ઉત્પન્ન થએલ છે પરંતુ વસ્તુતઃ તેમ નથી. બ્રાહ્મણજાતિ સર્વર્ણ વિવાહથી સંલુપ્ત થએલ છે. ઉપલા ભ્રમને લઇને પટેલ બીલ વિરૂદ્ધ પ્રયત્ન કરનારાઓ ખાસ કરી વર્ણાન્તર લગ્નને નિન્દે છે.

બ્રાહ્મણજાતિ વર્ણાન્તર લગ્નોથી પરિપૂષ્ટ થએલ છે એ બીના હું પ્રાચીન કાલમાં ચાર વર્ણોમાં ચાલતી વિવાહ પ્રથા અને તેના

* દ્વીજના શુદ્ર સાથે વિવાહ અથવા પ્રતિલોમ વિવાહની શાસ્ત્રમાં નિન્દા કરવામાં આવી છે તોપણ તે પ્રાચીન સમયમાં થતા તો હતાજ. સૂત, માગધ, વૈદેહક, નિષાદ, ઉગ્ર, કરણ, આયોગર, અને ચંડાલ વિગેરે ઘણી જાતિઓ આવા વિવાહોમાંથી ઉત્પન્ન થએલ છે. મનુસ્મૃતિના દશમા અધ્યાયમાં આવી જાતિઓનો ઉલ્લેખ છે. શાસ્ત્રમાં મનાઇ કરેલ બીજાબીજા જાતિઓના સ્ત્રી અને પુરૂષો વચ્ચે સંયોગ ન થાય એ અસંભવિત છે. આ સંયોગ કુદરતિ છે અને આથીજ શાસ્ત્રકારોએ બધી જાતિઓને સમાજમાં ગૃહણ કરેલ છે. પહેલપહેલા આવી અસંખ્ય જાતિઓ આર્યસ-

દ્રષ્ટાન્તો વડે સીદ્ધ કરી આપીશ. એટલુંજ નહિ પરન્તુ ભારત વર્ષની દરેક જ્ઞાતિ વર્ણાન્તર લગ્નોથીજ પૂષ્ટ થઇ છે તેમજ વૃદ્ધિ પામી છે એ સર્વ વર્ણુ આ સાથેજ સીદ્ધ થશે. હિન્દના કોઇપણ પ્રદેશમાં આ સર્વ વર્ણુ વર્ણાન્તર લગ્નોથી પરિપૂર્ણ નહીં થએલ એવી કોઇપણ જ્ઞાતિ છેજ નહિ,

પ્રથમ પ્રમાણ.

મહાભારત વાંચતાં બીલકુંડલ સ્પષ્ટ જણાય છે કે ભૃગુના પુત્ર મહામુનિ વ્યવન સ્વાતિરાત્રની સુકન્યા નામની કુંવરી સાથે પરણ્યા હતા. અને આ ક્ષત્રિયબાળા સુકન્યાને પેટે વ્યવન રૂષિના હકદાર પુત્ર પ્રમતિનો જન્મ થયો હતો. આ પ્રમતિની પત્નિ દૃતાચીના ગર્ભમાંથી રૂર ઉત્પન્ન થયા. રૂર ગંધર્વ કન્યાને પરણ્યા અને તેમને શુનક નામનાં પુત્ર થયા. અને આજ શુનક ભારતના પ્રખ્યાત જ્ઞાનકના પ્રપિતામહ (દાદાના આપ) છે. વળી વંદનીય ભૃગુવંશની બીજી એજ શાખા તરફ દ્રષ્ટિ નાંખતા જણાય છે કે મહિષિ રૂચીજ ગાધીરાજની પુત્રી સત્યવતી સાથે પરણ્યા હતા. અને તેનેપેટે રૂષિનો જન્મ થયો હતો જમદગ્નિરૂષિયે પ્રસન્નજીત રાજની કુંવરી રેણુકા સાથે લગ્ન કર્યા અને રેણુકાને પેટે આખા ભારતમાં

માજમાં ચાર વર્ણુમાં આવી જતી હતી. અને વર્તમાનમાં ઘણે સ્થળે આવી જ્ઞાતિઓના પ્રાચીન નામોના રૂપાન્તર થએલાં દ્રષ્ટિ-ગોચર થાય છે. ખરેખરી રીતે જોતાં એ સ્પષ્ટ જણાય છે કે હાલની હિન્દુ સમાજની કોઇપણ જ્ઞાતિ એકલા સર્વ વર્ણુ વર્ણાલ્લમાંથી ઉત્પન્ન થએલ નથી.

પ્રખ્યાત થએલ પરશુરામનો જન્મ થયો. આતો ભૃગુવંશમાં જન્મેલા કેટલાક મહાત્માઓનીજ વાત થઈ. ભૃગુવંશમાં જન્મેલાઓએજ રાજ્યઓના જમાઈ થવાનો ઇચ્છરો રાખ્યો હતો તેમ નહિ. બીજા રૂપિઓ દ્વિતીય રાજ્યઓના જમાઈ થઈ શકતા હતા. અને થયા હતા રામાયણમાં લખેલું છે કે રામચંદ્રજીની ભગીની શાન્તાનું લગ્ન વિલાન્ડક મુનિના પુત્ર રૂક્ષશૃંગ જોડે કરવામાં આવ્યું હતું. અને આજ શાન્તાનું વ્યાસ મહારાજે અગત્યની પતિન લોપા મુદ્રા અને વશિષ્ઠ પતિન અરૂંધતી જેવુંજ સ્થાન ગણ્યું છે અને સમાન વર્ણન આપ્યું છે. મહાભારતમાં વળી એ પણ જણાવવામાં આવેલું છે કે અગત્ય ઇક્ષ્વાકુવંશના નીમી રાજની કન્યા સાથે પરણ્યા હતા. મહર્ષિ અંગિરા રાજ મરૂતની કુંવરી સાથે વિવાહ સમ્પન્ન થઈ જોડાયા હતા. હિરણ્ય હસ્ત રૂપિએ મહારાજ મદિરાશ્વની કન્યાને ધર્મપતિન તરીકે સ્વીકારી હતી. મનિરાજ કૌન્સે ભગીરથ રાજની પુત્રી હંસીને પતિન બનાવી હતી. વળી—બ્રાહ્મણુત્તવને પામેલા વિશ્વામિત્રને તેમની પહેલાની પતિને પેટે મૃદગલ, કાશ્યપ, ગર્ગ યાસવદ્વય, ગાલવ, અને સુશ્રુત વિગેરે ઘણા બ્રાહ્મણ પુત્રો થયા, હતા. આ રીતે વિશ્વામિત્રના દ્વિતીય વંશમાંથી બ્રાહ્મણ વંશની ઘણી શાખાઓ ઉત્પન્ન થઈ આ સર્વ બીના

*કારણ, રાજ વિશ્વામિત્ર બ્રાહ્મણોના કર્મ કરવા લાગ્ય એટલે તેઓ બ્રાહ્મણ થયા.

મહાભારતમાં ઝંજીરગતા અક્ષરોએ લખાએલી× અને લગવાન અગત્ય લોપા મુદ્રાના લગ્ન વર્ણાન્તર લગ્ન હતા તેની કેટલાને ખબર છે ? પિતૃઓની આગ્રાથી વંશની રક્ષા સારું અગત્ય રૂપિ વિદલરાજ નન્દની લોપામુદ્રાને વર્ણા અને આજ લોપામુદ્રાથી જન્મેલા સંતાનવડે પિતૃઓને સદ્ગતિ થઇ. (મહાભારત, વનપર્વ) હવે કાંઇ વધારે દ્રષ્ટાન્તની જરૂર છે ?

દ્રષ્ટાન્ત અને શાસ્ત્રવિધીનું એકથ.

મંત્ર દ્રષ્ટા અને શાસ્ત્ર કર્તા જગતમાન્ય બ્રાહ્મણોએ જે વેદિક વિવાહ પદ્ધતિ યોજી છે તે સર્વ કાંઇ આર્યને માટે છે. સમાજને માટે અમૂક પ્રકારની અને પોતાને માટે ભીન્ન પ્રકારની એવી પદ્ધતિ તેમણે યોજી નથી. વેદ, સ્મૃતિ તેમજ આચારવીચારના પરિપાલન પૂર્વક તેઓએ પોતાના સીધાન્તો આર્યસમાજના મૂળમાં ઉતારી દીધાં છે. આર્ય નરનારી તેમને પગલેપગલે ચાલી, તેમના વિધાનને અનુસર્યા છે.

પ્રાચીન કાલમાં થએલા પુષ્કળ વર્ણાન્તર લગ્નોની સંતતિ ક્યાં ગઇ ? શું આ સંતતિ અબ્રાહ્મણ થઇને જીવન ધારણ કરી રહી છે या तो पृथ्वीपर परथी अलोप થઇ ગઇ છે ? ભૃગુવંશ અને

× બ્રાહ્મણ વર્ણ એ એક જાતિનો પેટા વિભાગ છે. વર્તમાનમાં બ્રાહ્મણો જેમ જુદા જુદા ધંધા કરે છે અને છતાં પણ એ જુદા જુદા ધંધા કરનારા બ્રાહ્મણો વચ્ચે કંઠ્યા આપ લે કરવાનો રિવાજ છે. તેવીજ રીતે પ્રાચીનકાલમાં આર્યજાતિ ગુણ અને કર્મ પ્રમાણે ભીન્નભીન્ન વર્ણમાં વહેંચાએલી હતી તોપણ તેમાં અરસપરસમાં વિવાહ કરવાની પદ્ધતિ તો હતીજ, ગુણોના વિકાસને લઇને હલકા વર્ણવાળા ઉચ્ચ વર્ણના થતા તેમજ દુર્ગુણોને લઇને ઉચ્ચ વર્ણના હલકા વર્ણમાં આવી જતા.

‘ નાભાગાગિષ્ઠિ પુત્રૌ દ્વૌ વૈશ્યૌ ત્રાણ્ણનાં ગતૌ-(હરિવંશ.) હરિવંશ,

ખીજ મહામુનિઓના વંશો તેમણે કરેલા વર્ણાન્તર લગ્નોને લઇને શું વર્ણશંકર બની ગયા છે? અનુલોમ વિવાહોથી ઉત્પન્ન થએલ આવી સંતતિ, સર્વ વિવાહથી ઉત્પન્ન થએલ સંતતિ સાથે મળી જઇ, હાલની બ્રાહ્મણ જાતિમાં પરિણમ નથી પામી? આ સત્યખીના હજારો વર્ષ પૂર્વની છે. આ સમય દરમિયાન મિશ્રણ અને મીલન પુષ્કળ થયું છે કેમકે એ સ્વભાવિક છે. ત્યારે હાલમાં સર્વ વિવાહથી ઉત્પન્ન થએલ એક પણ બ્રાહ્મણ ભારત વર્ષના કોઇ પ્રદેશમાં જીવતો હશે કે? અથવા હોજ શકે કે?

સર્વ અને અસર્વ (વર્ણાન્તર) લગ્નોથી ઉત્પન્ન થએલા બ્રાહ્મણો શું પ્રાચીન સમયમાં અસ્પર્શમાં મળી નથી ગયા? મહર્ષિ જમદગ્નિ અને અગત્ય એ બે મહાત્માઓ વિશાલ ગોત્રોના પ્રવર્તકો છે. વળી મૌદગલ્ય, કૌશિક, કૌશુન્ય, પાત્સ્ય, સૌપાચન, અને સાવણ્ય

વિષ્ણુ અને વાયુ પુરાણમાં જણાવવામાં આવેલું છે કે ક્ષત્રિય વંશમાંથી સાત હજાર બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રીય, વૈશ્ય અને શુદ્ર વર્ણના પુત્ર ઉત્પન્ન થએલા છે. વિશ્વામિત્રનો ઇતિહાસ સર્વકોઇ જાણે છે. વિશ્વામિત્રની શાખા અને ગોત્રવાળા બ્રાહ્મણો હિન્દુસ્તાનના ઘણા ભાગોમાં છે. બ્રાહ્મણવર્ણો અશ્વ અને ગર્દભની માફક જુદી જુદી જાતના હતા એ આ ઉપરથી ખીલકુલ અસંભવિત લાગે છે. જે તેમ હોય તો તો બ્રાહ્મણ કદી શુદ્ર બની શકે નહિ અને શુદ્ર કદી બ્રાહ્મણ થઇ શકે નહિ.

‘યોદ્ધનધીત્યાદ્વિજા વેદમન્યંતે કૃણ્તે શ્રમમ્ । મર્જાવન્નેષ શૂદ્રત્વમાગ્-
ગચ્છન્તિ માન્વયઃ ॥’ ‘શૂદ્રા બ્રાહ્મણતામેન્તિ બ્રાહ્મણશ્ચૈવન્તિ શૂદ્રતામ્’ । (મનુ)

આઃ મૂલ જોત્રો હું મારા દ્રષ્ટાન્તો તરીકે લઉં છું અને એજ નહિ પરન્તુ આઠ બ્રાહ્મણ વંશો અનુલોમ વિવાહના પ્રમાણ આપે છે. વળી આ સાથે સાથે આંગિરસ, કાશ્યાપન, ભરદ્વાજ, વિશ્વામિત્ર, સૌકાલિન, પરાશર, કાત્યાયન, ધૃતકૌશિક, વશિષ્ઠ, ગૌતમ, શકિત, અનાવૃકાક્ષ એ બાર જોત્ર અનાયાસે ગૃહણ કરી શકાય તેમ છે. આ સિવાયના જોત્રોમાં અનુલોમ વિવાહ કોઈ દિવસ થયો નથી એમ કોઈ કહી શકે તેમ નથી. પરન્તુ એટલું તો કહી શકાય કે આ જોત્રોમાં પણ ખીજા જોત્રો માફક અનુલોમ વિવાહ થતો હોવો જોઈએ. હવે ધારો કે કોઈ એમ જણાવે કે આ જોત્રોમાં કદી અનુલોમ વિવાહ થતો નહોતો, કબુલ. ત્યારે શું આ જોત્રો ભાર્ગવા જમદગ્ન્ય, ઝ્યવન વિગેરે સાથે વિવાહ સખંધ કે ભોજન સખંધ નથી રાખતા આવ્યા કે શું હાલમાં નથી રાખતા? હવે જો અનુલોમ વિવાહ દૂષીત અને નીન્ધ્ય છે તો પછી આવા જોત્રોથી

મહાભારતમાં આપવામાં આવેલા નહુપ અને યુધિષ્ઠિર વચ્ચેના સંવાદપરથી જણાય છે કે ગુણવાન શુદ્રને બ્રાહ્મણ અને ગુણહીન બ્રાહ્મણને શુદ્ર કહેવાય છે. જેમ ‘શુદ્રે તુ યદ્ ભવેત્ લક્ષ્મ દ્વિજે તચ્ચ ન વિધતે’ સારા કામો એજ બ્રાહ્મણુત્વ છે કેમકે ‘યત્રૈતત્ લક્ષ્યતે સર્વં વૃતં સ બ્રાહ્મણઃ સ્મૃતઃ । યત્રૈતત્ ભવેત્ સર્વં તાં શુદ્રમિતિ નિદ્વિશેત્ , અહિંયા નીલકંઠ જણાવે છે કે : ‘શુદ્રોરપિ શમાદયપેતો બ્રાહ્મણ એવ, બ્રાહ્મણાનાપિ કામાદયપેતો શુદ્ર એવ,

વળી યુધિષ્ઠિર એ સ્પષ્ટ જણાવે છે કે બ્રાહ્મણુત્વનો નિશ્ચય જન્મ પર નથી, બ્રાહ્મણના કર્મો કરનાર સર્વ કોઈ બ્રાહ્મણ છે. નીલકંઠ ટીકામાં લખ્યું છે કે ‘વેદમાં જણાવવામાં આવ્યું છે કે

કેટલું દૂર રહેવામાં આવ્યું છે ? અનુલોમ વિવાહની સંતતિ જે વર્ણશંકર હોય તો, શું આવા વિવાહ કરનાર ગોત્રો કલંકિત બન્યા છે અને તેમના સંતાનોને અશુદ્ધ ગણી દૂર રાખવામાં આવ્યા છે ? જે તેમ ન હોય તો અનુલોમ વિવાહથી વરેલી દીજ કન્યા બ્રાહ્મણ પતિની ધર્મપત્નિ નથી ? અને તેના સંતાનો શું પિતાના હકદાર કાયદેસર પુત્રો નથી ?

હિન્દુઓના શાસ્ત્રોમાં હિન્દુઓને માટે જન્મથી માંડીને મૃત્યુ પર્યંતની સર્વ કાર્યાવલી આપવામાં આવેલ છે. શું પહેરતું અને શું ખાવું એ પણ આ શાસ્ત્રોમાં જણાવવામાં આવ્યું છે. વળી આજ શાસ્ત્રોમાં ત્રણ વર્ણોના દીજો વચ્ચેના અનુલોમ વિવાહને નિંદવામાં આવેલ નથી. પરંતુ આ વિવાહની વિધી આપવામાં આવેલ છે. વર્તમાનમાં કુલીનો કુલીનકુળ સાથે વિવાહ સબંધથી જોડાવાને પ્રયત્ન કરે છે. પરંતુ જે કુલીનકુળ ન મળે તો પોતાથી

કેટલાક યજમાનો બોલે છે કે અમે બ્રાહ્મણો છીએ કે અબ્રાહ્મણો તેની અમને ખબર નથી, અમે બ્રાહ્મણ હોઈએ કે અબ્રાહ્મણ ગમે તે હોઈએ અમે યજ કરવાનું શરૂ કરીએ છીએ.

ફક્ત જન્મથી બ્રાહ્મણ હોવાનું અભિમાન રાખનારા બ્રાહ્મણોને માટે મુનિરાજ માર્કન્ડેય વ્યાસજીને મોટે કહેવરાવે છે કે ‘શુદ્રના વંશમાં જન્મ થવાથી શુદ્ર બની જવાનું નથી. શુદ્ર વંશમાં જન્મેલ ઇચ્છા કરે તો ઉચ્ચ વર્ણમાં આવી શકે છે. સદ્ગુણો પ્રાપ્ત કરતા ક્ષત્રિય અને વૈશ્ય બની શકાય છે અને ધીમે ધીમે બ્રાહ્મણ વર્ણને મેળવી શકાય છે.

ઉતરતા કુળ સાથે લગ્ન સખધથી નથી જોડાતા તેમ નહિ. આવીજ રીતે પ્રાચીન સમયમાં સવર્ણુ વિવાહ ઉચ્ચ મનાતા તોપણ જ્યેષ્ઠકુલ અથવા તો બ્રાહ્મણ વર્ણુ કનિષ્ઠ કુલવાળા ક્ષત્રિય વૈશ્યની કન્યા લેતા. અને આ બીજકુલ શાસ્ત્રો વિરુદ્ધનું કે નીન્દાપાત્ર ગણાતું નહિ. આ વિષે મનુસ્મૃતિના ત્રીજા અધ્યાયમાં ૧૨ માં અને ૧૩ માં ૧૨લોકમાં કહેવામાં આવ્યું છે કે 'સર્વનાં પ્રે દ્વીજાતિનાં પ્રશસ્તા દારુકર્માર્ગિ કામતસ્તઃ પ્રવૃત્તાનાંમિમાઃ સ્વઃ ક્રમશઃ વરાઃ ॥ શુદ્રૈવ ભાર્યા શુદ્રૈવ સાચસ્વા વિશઃ સ્મૃતઃ । તે ચ સ્વા ચૈવ રાક્ષશ્ચ તાશ્ચ સ્વાચાર જન્મનઃ ॥' અર્થાત બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય અને વૈશ્યે પહેલવહેલાં પોતપોતાની જાતેમાં લગ્ન કરવા એ પ્રશસ્ત છે. પરંતુ વર્ણુનંતર લગ્ન કરવાની ઇચ્છા થાય તો વૈશ્યે વૈશ્ય અને શુદ્ર વર્ણુમાંથી, ક્ષત્રિયે વૈશ્ય અને શુદ્ર તથા ક્ષત્રિય વર્ણુમાંથી, અને બ્રાહ્મણે, શુદ્ર, વૈશ્ય, ક્ષત્રિય અને બ્રાહ્મણ વર્ણુમાંથી ખૂશાથી કન્યા લેવી કૃતક કરનારા કામનઃ શબ્દને માટે ખાલી પટપટારી કરે છે. એ લોકો જણાવે છે કે મનુ ભગવાન આ શબ્દ વાપરી પોતાનો અભિપ્રાય દર્શાવે છે કે વર્ણુનંતર લગ્ન એ કામને માટે

આમ હોવા છતાં પણ આજકાલ તો બ્રાહ્મણો સ્વાર્થને વશ થઈ આ સર્વ શાસ્ત્રાર્થને એક બાળુએ રાખી દઈ જાતી ઠોકી કહે છે કે કૃતક જન્મથીજ બ્રાહ્મણ થઈ શકાય છે. જન્મેજ બ્રાહ્મણત્વની વહેંચણીનો દાવો રાખેલો છે. પરંતુ પ્રાચીનકાલમાં આ પ્રમાણે નહોતું. એ સમયે જન્મ વધુ ઉચ્ચવર્ણુ મેળવવાની પથથીચાર્ય હતો.

આ ગમેતેમ હો તોપણ એ તો સ્પષ્ટ જણાય છે કે એકજ

છે. એ ખરી રીતે વિવાહ નથી. આ મહાત્માઓ પૂનાના આપ-
દાદાઓના ઉત્પત્તિને બીજકુલ ધ્યાનમાં લીધા વગર પોતાને હાથે
પોતાનાજ નાક કાપવાનો ધર્મ કરે છે. આવા લગ્નો જો કામને
સંતોષવાને માટેજ હોય તો પછી 'इमा मृगः क्रमज्ञो वराः ॥' એ
વાક્યને કેવી રીતે ગોઠવશો? અને વળી હું એ પણ પુછું છું કે
કામ કેવી રીતે સંતોષાય છે?

હકદાર વારસ.

વળી કેટલાકો જણાવે છે કે આવા લગ્નો લગ્નો નથી. એ
તો એક જાતનો 'અન્દોઅસ્ત' છે અથવા તો આગત્સ્ય, મૌદ્ગત્સ્ય,
શુનક, પાપનાદિ ગોત્રો યા તો ભારતના બ્રાહ્મણોનો મોટો ભાગ
આવા 'અન્દોઅસ્ત'માંથી ઉત્પન્ન થયો છે અને આમ કહેનારાઓનું
પણ તેમજ સમજવું કે? હિન્દુઓના કોઈપણ ગ્રંથમાં 'અન્દોઅસ્ત'ને
માટે વૈશ્યા રાખવાનું વિધાન આપવામાં આવેલું છે? મનુ પોતાની
સ્મૃતિના બીજા અધ્યાયના ૨૧૦ શ્લોકમાં શું જણાવે છે? તેઓ

જાતિ ગુણ કર્મોને લઈને ચાર વર્ણોમાં વહેંચાયેલી હતી. હવે આ
વર્ણો વચ્ચેના લગ્નોથી 'મિશ્રવર્ણ' યા તો mixed caste કહી
રીતે ઉત્પન્ન થાય એ મારા સમજવામાં આવતું નથી. mixed
caste અને mixed Race એ બહુ અદ્ભૂત શબ્દો છે. બ્રાહ્મણ
ક્ષત્રીયવૈશ્ય શું દેશી અને વિલાયતી છે અથવા તો એક કોકો
સસવાસી અને બીજી મોંગેલીયાવાસી પ્રજા છે? ખરેખરી રીતે
લોકો 'વર્ણશંકર'નો અર્થ સમજતા નથી. અને આથીજ
સઘળો બ્રમ ઉત્પન્ન થાય છે

શ્રી કહે છે કે શિષ્યોએ પોતાના ગુરૂની વર્ણાન્તર લગ્નવડે પરણવામાં આવેલ પત્નિની સમ્યક્ પૂજા કરવી. આ ઠેકાણે શું એમ સમજવું કે મનુભગવાન ગુરૂઓને રખાત રાખવાનો અને શિષ્યોને આ રખા-તોને પૂજવાનો ઉપદેશ આપે છે? આ રીતે કામને સંતોષવા માટે વર્ણાન્તર લગ્ન છે એવું કહેવું એ ખીલકુલ અસત્ય છે. ત્રણ વર્ણુમાંના પરસ્પરના લગ્નોના સખંધમાં આ ખીલકુલ લાગુ પડી શકે તેમ નથી. શુદ્રો સાથેના વિવાહના સખંધમાં આ ખીના કદાચ કહી શકાય ખરી. એકદીજ એકદીજ કન્યાને વરે તો તે કામજ સંતોષવા ખાતર છે એમ કહેવું એ તદ્દન પાગલપણું છે. કેમકે તેથી તો સર્વણી વીવાહથી પરણવામાં આવેલ પત્નીઓને પણ આ ખીના કાંઈક લાગુ પડી જાય છે. મહાભારતમાં જણાવવામાં આવ્યું છે કે બ્રાહ્મણો બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રીય, વૈશ્ય, અને શુદ્રમાંથી કન્યા લઈ શકે પરંતુ રતિ ધન્યજાને માટે તો તે શુદ્ર વર્ણુમાંથી કન્યા મેળવી શકે. કેમકે આ વર્ણુસાથેના તેના વિવાહ ધર્મ-લગ્ન નથી. વળી ખીજે સ્થળે કહેવામાં આવ્યું છે કે ‘બ્રાહ્મણી, ક્ષત્રીયાણી અને વૈશ્ય કન્યાના ગર્ભથી આત્મજ પુત્ર ઉત્પન્ન થાય છે’. ‘શુદ્ર કન્યાના ગર્ભથી આત્મજ પુત્ર થતો નથી કેમકે શુદ્રકન્યા સાથેના લગ્ન અમંત્રક છે *

*આમ હોવા છતાં વ્યાસ આદિ મહાત્માઓના આ રીતે જન્મ થયા છે. વાલ્મીકિ રામાયણમાં લખેલું છે કે અન્ધમુનિના પુત્રનો જન્મ વૈશ્યશુદ્રાસંભૂત હતો અને આ વૈશ્ય મુનિના શાપ વડે રામચન્દ્રને તેમનાં પિતાના વિયોગ થયો હતો.

આ રીતે સ્મૃતિ આદિ ધર્મગ્રંથોમાં શુદ્ધો સાધ્વિના લગ્નોના નીન્દા યાતો મનાઇ છે પરંતુ ક્ષત્રીય અને અથવા વૈશ્ય કન્યા મહાણ કરવાની બાબતમાં કાંઇ છેજ નહિ. મનુસ્મૃતિના ૯ માં અધ્યાયમાં ક્ષત્રીય તેમજ વૈશ્ય કન્યા બ્રાહ્મણની ધર્મપતિ થઇ શકે છે એ ખીના સ્પષ્ટ જણાવવામાં આવી છે. વિષ્ણુ પુરાણમાં પણ આ વાત ખડુજ સ્પષ્ટ છે. સવણી ભાર્યા હોય અને પછી જો તેનો પતિ તેની અવસા કરે તો તેનાથી અસવણી ભાર્યા સાથે ધર્મકર્મ થઇ શકતું નથી. સવણી ભાર્યા એક કરતાં વધારે હોય તો સહિથી મોટી સવણીભાર્યા સાથે ધર્મકર્મ થઇ શકે છે.

અનુલોભના દ્વીજ સ્ત્રી.

શાસ્ત્રો કહે છે કે સવણીપતિ ન હોય, પાસે ન હોય, યા તો માંદગી ભોગવતી હોય તો અસવણી વણાંતર લગ્નથી પરણવામાં આવેલ સ્ત્રી સાથે ધર્મકર્મ કરવું. હવે આ રીતે શાસ્ત્રોમાં સ્પષ્ટ જણાવવામાં આવ્યું છે ત્યારે પરવણીની કન્યા ધર્મપતિ ન થઇ શકે એમ કહેવું એ બીલકુલ ગલત છે, જો ધર્મપતિ ન હોય તો તેની સાથે રહી ધર્મકર્મ થાયજ કેમ ?

વણાંતર લગ્નથી જન્મેલા પુત્રનો વણ.

વારસા વિષેના વિભાગમાં મહાભારતમાં જણાવવામાં આવ્યું છે કે બ્રાહ્મણની બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રીય તેમજ વૈશ્ય પતિને ગર્ભે ઉત્પન્ન થએલ પુત્ર બ્રાહ્મણ છે. તેમજ તેને વહેંચણી અનુસાર વારસો પણ મળે છે. ૧૦ માં અધ્યાયમાં મનુસ્મૃતિમાં જણાવવામાં આવ્યું છે કે

‘આનંદામ્યેન સમ્ભૂતા : જાત્યા ષ્ટેયામ્નુગ્વતે’ બ્રાહ્મણની અનુલોભ વિવાદથી પરણવામાં આવેલ દ્વીજ સ્ત્રીને પેટ ઉત્પન્ન થએલ પુત્ર

આત્મણા છે. વળી વિષ્ણુમાં જણાવવામાં આવ્યું છે કે 'અનુલોમાસ માતૃવર્ણાઃ' આ ઉકતી વિરૂદ્ધ કોષપણુ શાસ્ત્રમાં કાંઈ લખવામાં આવ્યું નથી કેમકે અનુલોમ વિવાહ કાયદેસર હોવાથી માતા-પિતા અને પુત્ર એકજ વર્ણના અને છે-વર્ણની ભીનતા રહેતી નથી. અને આથી અહિંયા પુત્ર માતૃવર્ણનો યા તો પિતૃ-વર્ણનો થાય છે એમ કહેવું એ એકજ ભાવ જણાવવા જેવું છે. એટલે સરખુંજ છે.

શાસ્ત્ર પ્રમાણા—

યાજ્ઞવલ્કય જણાવે છે કે 'તિલ્લો વર્ણાનૃદ્યંન' અર્થાત આત્મ-ણની ત્રણ વર્ણની પત્નિઓ હોઈ શકે છે. આ પહેલાના શ્લોકમાં 'તજાત્મા જાયતે સ્વયમ્' કહી ત્રણાવર્ણની પત્નિથી ઉત્પન્ન થએલ પુત્રને વારસદાર પુત્ર તરીકે ગણી આ પત્નિને ધર્મપત્નિ તરીકે સ્વીકારવામાં આવી છે. વળી આ મહાત્મા એક વખત ફરી જણાવે છે કે 'સર્વણેભ્ય સર્વર્ણાસ જાયન્તે વૈસજાયતઃ । અનિન્ધ્યેષુ વિવાહેષુ પુત્રાઃ સન્તાન વર્ધનાઃ ॥ વિપ્રાન્મૃદ્ધાવિસિક્તોહિ ઇત્યાદિ. અથવા તો સર્વર્ણપતિ અને સર્વર્ણપત્નિથી સર્વર્ણ પુત્ર ઉત્પન્ન થાય છે. અને અનીન્ધ્ય અનુલોમ વિવાહવડે વંશની શુદ્ધિ કરનાર પિતાના વર્ણવાળા પુત્રો ઉપજે છે. આ સિવાય વધુમાં યાજ્ઞવલ્કય કહે છે કે—

‘અસત્ સન્તુ સ્તુ વિશેયાઃ
પ્રતિભોમાનુલોમજાઃ’

પ્રતિલોમ વિવાહથી ઉત્પન્ન થએલ પુત્રો અસત્ અથવા કાયદા વિરૂદ્ધના વર્ણમાં ન લેવા યોગ્ય અને અનુલોમ વિવાહથી ઉત્પન્ન

થએલ પુત્રો કાયદેસર હોવાથી આનન્ધ્ય અને પિતાની સંતતિ વધારનાર છે.

વ્યાસ કહે છે કે—

‘उद्धहेत् क्षत्रीयां विप्रो वैश्यां च’

અથવા બ્રાહ્મણો ક્ષત્રીય અને વૈશ્ય વર્ણની કન્યાને ધર્મપતિન બનાવી શકે છે.

પારસ્કરાચાર્ય કહે છે કે—બ્રાહ્મણો ત્રણ વર્ણની સ્ત્રી કરી શકે છે.

બૌધાયન બોલે છે કે—

‘तासु पुत्राः सवर्णान्तरासु सवर्णाः’

અથવા તે બ્રાહ્મણની સવર્ણા યાતો અસવર્ણ પતિની પેટે ઉત્પન્ન થએલ પુત્રો બધા બ્રાહ્મણવર્ણના છે.

વ્યાસજી ફરી એક વખત જણાવે છે કે—

उच्चायान्तु सवर्णायाम्

अन्याम् वा काममुद्धहेत् ।

तस्यांमुत्पादितः पुत्रः न

सवर्णात् प्रहीयते ।

એણે કે બ્રાહ્મણની સવર્ણાનંતર લગ્નની પતિને પેટે ઉત્પન્ન થએલ પુત્ર બ્રાહ્મણજ છે. આ પુત્ર બ્રાહ્મણથી બીજાકુલ હલકો નથી.

‘विप्रवत् विप्रवित्रासु क्षत्रविन्नासु क्षत्रवत्’ ઇત્યાદિ જગ્યાઓએ વ્યાસ મહારાજ જણાવે છે કે ત્રણ વર્ણમાંથી પરણવામાં આવેલ

બ્રાહ્મણ ॥ સ્ત્રીને પેટે ઉત્પન્ન થએલ પુત્ર બ્રાહ્મણ જેવા કાર્ય કરી શકે છે.

મહાભારતમાં સ્પષ્ટ જણાવવામાં આવ્યું છે કે:—

‘તિષ્ઠોભાર્યા બ્રાહ્મણસ્ય
તાસ્વપત્યમ્ સમં ભવેત’

એટલે કે બ્રાહ્મણની ત્રણ વર્ણની સ્ત્રીની સંતતિ સમાન છે.
વળી વધુ લખવામાં આવ્યું છે કે:—

ત્રિષુ વર્ણેષુ પત્નીષુ બ્રાહ્મણાત્ બ્રાહ્મણો ભવેત્ । અર્થાત્ બ્રાહ્મણની ત્રણ વર્ણની પતિને પેટે બ્રાહ્મણજ ઉત્પન્ન થાય છે.

બીજા મહાભારતમાં જણાવે છે કે—

બ્રાહ્મણ્યાત્ બ્રાહ્મણાજ્ઞાતો બ્રાહ્મણઃ સ્વાત્ અસંશયમ્ ।
ક્ષત્રિયાયાત્ ચ યઃ પુત્રો બ્રાહ્મણ સ્યાત્ અસંશયમ્ ॥
તથેવ બ્રાહ્મણશ્ચ સ્યાત્ વૈશ્યાયામપિ બ્રાહ્મણાત્ ॥’

અહિયા સ્પષ્ટ શબ્દોમાં ત્રણ પ્રકારની બ્રાહ્મણની ઉત્પત્તિ જણાવી છે.

ઘોટી ટીકા કરનારા અને શાસ્ત્રો બચાવવાને માટે ભારે ધમાલ કરનારાઓ ! આવો અને સર્વ આર્યશાસ્ત્ર જુઓ ! વેદ, સ્મૃતિ, પુરાણ, બધા જુઓ અને પછી સ્પષ્ટ જણાવો કે વર્ણાન્તર લગ્નનો કયા શાસ્ત્રમાં નિષેધ કરવામાં આવ્યો છે.

પ્રાચીનકાલના વર્ણ વિભાગ.

સત્ય, ત્રેતા, દ્વાપર અને કલિયુગના પ્રારંભમાં આ અસવણ એટલે કે વર્ણાન્તર લગ્નો પુષ્કળ થયાં છે. અને આથી કાળના

વહેવા સાથે બ્રાહ્મણ જાતિ વર્ણાન્તર લગ્નેા વડે પરિપૂર્ણ થઇ છે અને વૃદ્ધિને પામી છે એ સ્પષ્ટ જણાઇ આવે છે. વિવાહ પહેલાં કન્યા પતિના વર્ણવાળી ન હોય તોપણ જ્યારે તેના વિવાહ થાય ત્યારે તે પતિના વર્ણવાળી અને અને તેને પેટે થએલા પુત્રો સર્વર્થ અને આ સંઘર્ષ સ્પષ્ટ જણાવાયું છે. ગુણ અને કર્મ થીજ વર્ણ ઉત્પન્ન થયા છે અને એ વર્ણોના નિર્ણય પણ તેમનાં પરજ રહેલો છે. પુત્ર સ્વાભાવિક રીતેજ પિતાના ધંધાને અનુસરે, પિતા પાસેથી શીક્ષણ મેળવી તેના જેવીજ પૃકતિધારક અને અને આટલાજ માટે પૂત્ર પિતૃવર્ણનો થાય એવું શાસ્ત્રમાં જણાવાયેલું દ્રષ્ટિગોચર થાય છે. હાલના જમાનામાં વર્ણ તો જન્મથી લેખાય છે એટલે કે કંઈ વ્યક્તિ કયા વર્ણની છે તેનો નિર્ણય જન્મજ કરે છે પરંતુ પ્રાચીન સમયમાં તેમ નહોતું—એ સમયે તો જન્મથી વર્ણલાભની યોગ્યતા મળતી.

વર્ણુ |વલાગતું મુળ કારણ.

ભૂતકાળમાં વર્ણુભેદ હતો નહિ. આ કાંઈ મારી કપોલકલ્પિત કલ્પના છે તેમ નહિ. ‘एकवर्णमिदं सर्वं विश्वमासीत् शुचिश्चिर’ ‘न विशेषोहन्ति वर्णानां सर्वं ब्राह्ममिदं जगत् । गुणकर्मविभागेन पश्चात् भेदमुपागतम् ॥’ ‘ब्राह्मणा पूर्वं सृष्टेः हि कर्मखिवर्णतामूगतम्’ (મહા-ભારત, શાન્તિપર્વ) આવા આવા વાકયો જણાવવામાં આવ્યા છે. વળી શ્રી ભગવતગીતામાં શ્રી કૃષ્ણપરમાત્મા શ્રી મુખજ કહે છે કે

चातुर्वर्ण्यं मया सृष्टं गुणकर्मविभाग्नः ।

પરંતુ આ વાક્યનો અર્થ કરતાં કરતાં કેટલાક જણાવે છે કે સારા કર્મોવાળા અને વધારે સત્વગુણવાળા માણસો ઉચ્ચ જાતિમાં

જન્મે છે અને આનાજ સંબંધમાં કૃષ્ણ ભગવાને ઉપલું વાક્ય કહ્યું છે. પણ મારે અહિંયા જણાવવું જોઈએ કે આવી જાતની ટીકા કરનારા અહિંયા બીલકુલ વીસરી જાય છે કે ‘વર્ણ’ શબ્દનો અર્થ જાતિ નથી. ‘જાતિ’ શબ્દનો અર્થ જન્મ છે. જાતિ કુલ અથવા વંશનો પરિચય આપે છે. અને વર્ણ કર્મ અથવા વૃત્તિની ઓળખાણ કરાવે છે. દિવસો અને વરસો પસાર થવા લાગ્યાં અને એ સાથે સાથે કર્મ અને ગુણો પરજ રચાએલ વર્ણ-ગૌરવ અદૃશ્ય થતું ગયું અને આ સાથે ભારતવર્ષવાસીઓની દુર્દશા થવા લાગી અને પતનનો પ્રારંભ શરૂ થઈ ચુક્યો. હાલમાં વર્ણના સંબંધમાં સારું અથવા નરસા કંઈનો ભય રાખવામાં આવતો નથી. મહાભારતમાં જણાવવામાં આવ્યું છે કે.

શુદ્ર યોનો હિ જાતસ્ય સત્ ગુણસ
પતિષ્ઠતઃ । વૈશ્યત્વં લભતે બ્રહ્મન
ક્ષત્રિયત્વં તથૈવ ચ । આર્જવં
વર્તમાનસ્ય બ્રાહ્મણ્યમભિજાયતે ।

(વનપર્વ ૨૧૧ મો અધ્યાય) આનો અર્થ એ છે કે શુદ્ર વંશમાં જન્મ થયા છતાં પણ જો સદ્ગુણવાળા થવાય તો એ સદ્ગુણવાળા શુદ્રને પછી શુદ્ર કહી શકાય નહિ. તે શુદ્રમાં જો વૈશ્યને લાયકના સદ્ગુણ હોય તો વૈશ્ય, ક્ષત્રિયને લાયકના સદ્ગુણ હોય તો ક્ષત્રિય અને બ્રાહ્મણને લાયકના સરલપણું વિગેરે સદ્ગુણો હોય તો બ્રાહ્મણ કહીને સન્માન અપાય છે. આ શબ્દો પરથી એ સ્પષ્ટ જણાય છે કે પ્રાચીન સમયમાં ગુર્ણકર્મ અનુસાર વર્ણો હતા. અને મહાન મહિષીઓ આ બાબત સ્પષ્ટ રીતે લોકોની સમજમાં આણવા

માટે વારંવાર તેની સમજણ ધણજ યોજાયા શબ્દોમાં આપત હતા અને એજ માટે પોતાથી બનતા પ્રયત્નો કરતા હતા.

વર્ણુ પરિચય.

ગુણકૃત એવ વર્ણવિભાગ ન જાતિકૃત इति भावः ।

ઉપલા વાક્યોની રીકામાં નીલકંઠ જણાવે છે કે—

ખરેખરી રીતે વર્ણુને જ્ઞતિગત કહેવાથી યાતો માનવાથી ચાર વર્ણુના સનાતનત્વ અને નિત્યત્વનું જ્ઞાન થાય છે, જો વર્ણુને જ્ઞતિગત માનવામાં આવે તો ચાર વર્ણુવાળી સમાજ થોડા વખત માટેની બની જાય. તે અમર રહી શકે નહિ. વળી પ્રાચીન સમયમાં કોઇપણ વંશમાં વર્ણુનંતર લગ્ન નથી થયા તેમ નહિ. લગભગ બધા વંશોમાં વર્ણુનંતર લગ્નો થયા છે એટલે વર્ણુ જ્ઞતિગત છે એ વાત ખીલકુલ પાયા વગરની છે. જ્ઞતિ વર્ણુત્વની ભારતમાં કયા પ્રકારની વ્યવસ્થા છે તે ભારતસમ્રાટ ધર્મપુત્ર યુધિષ્ઠિર નહુષ મહર્ષિ સાથેના સંવાદમાં નીચે પ્રમાણે જણાવે છે:—

શુદ્રે તુ યદ્દવે લક્ષ્મ દ્વિજેતચ ન વિચતે ।

ન વૈ શુદ્રો ભવેન્નદ્રો બ્રાહ્મણો ન ચ બ્રાહ્મણઃ ॥

યદ્રેતલ્લક્ષ્યતે સર્પ વૃત્ત સ બ્રાહ્મણઃ સ્મૃતઃ ।

યચેતન્ન ભવેત્ સર્પ તં શુદ્રમિતિ નિર્દિશેત્ ॥

સદ્વૃત અથવા સદ્ગુણુ જો શુદ્રમાં હોય તો અને જો આ બ્રાહ્મણમાં ન હોય તો આ સદ્ગુણુવાળો શુદ્ર, શુદ્ર નથી. અને આ ગુણુહીન બ્રાહ્મણ કદી બ્રાહ્મણ નથી. જેનામાં સદ્ગુણુ છે તે બ્રાહ્મણ છે અને બ્રાહ્મણકુલમાં જન્મેલામાં પણ જો અસદ્ગુણુ

હોય તો તે શુદ્ધ છે. આ માટે મનુલગવાન જણાવે છે કે:—એ વેદની નીન્દા કરે છે તે બ્રાહ્મણકુલમાં જન્મ્યો હોય છતાં બ્રાહ્મણ નથી. તે શુદ્ધ છે. ‘સે શુદ્ધ ત્ નહિષ્કાર્યો નાસ્તિકઃ વેદનિદકઃ । ગુણુ વગરના બ્રાહ્મણને શુદ્ધની માફક સર્વ પ્રકારે ત્યાગી તેની શુદ્ધમાં ગણના કરવી. બ્રાહ્મણોએ તેની સાથે કોઇપણ પ્રકારનો સંબંધ રાખવો નહિ કારણકે એ શુદ્ધ કરતાં પણ વધારે હલકા પ્રકારનો છે. બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય અને વૈશ્ય દ્વીજને કરવાની ક્રિયાઓ સંધ્યા આદિનો ત્યાગ કરે તો તેઓ દ્વીજ મટી જાય છે. તેમને દ્વીજ કહેવા નહિ. સત્ય, અક્રોધ, અહિંસા અને ખીજ ગુણો વંશમાં પરંપરા ઉતરવા જોઇએ એ વાત અહિંયા કીક છે પરંતુ એ વિષે હું અહિંયા કાંઇ જણાવીશ નહિ. એટલું તો શંકા વગરનું છે કે કોઇપણ ખાસ જાતિને આ સર્વ ગુણોનો ઈજરો મળ્યો નથી. આ ગુણો બધી જાતિમાં હોઇ તો શકેજ.

આ વિષયમાં કદી કોઇને શંકા જાય તો તેના સમાધાન માટે એક શાસ્ત્રમાં જણાવવામાં આવ્યું છે કે—

‘શુદ્રેદ્વપિ ચ સત્યજ્ઞ દાનમક્રોધ ચ । આનુશંસ્યમર્હિસા ચ ધના
ચૈવ યુચિષ્ઠિર’ ।

પણી—

‘યત્રંદાર્ની મહા સર્વ સંસ્કૃતં વૃત્તમિતં ।

તં બ્રાહ્મણમહ પૂર્વે મૂકતવાન મૃજગોતમના’

(મહાભારત, વન પર્વ)

નીલકંઠ અહિંયા જણાવે છે કે:—જે વ્યક્તિ જે વર્ણના સંસ્કાર ગ્રહણ કરે છે તે વ્યક્તિ તે વર્ણની બને છે. વૈદિક ધર્મમાં

આસ્થા, તે ધર્મનું પાલન અને વૈદિક સંસ્કાર આ દ્વીજપણું છે. વૈદિક સંસ્કાર ન હોય તો દ્વીજપણું હોઈ શકતું નથી.

આશા છે કે હવે લગભગ બધાના સમજવામાં આવ્યું હશે કે બ્રાહ્મણ-ક્ષત્રિય આદિજાતિઓ આર્યજાતિના પેટા વિભાગજ છે એ સંપૂર્ણ ભીન વસ્તુ નથી. આથીજ તેમના ગોત્ર-પ્રવર એકજ મુનિ-રૂપિના જણાય છે. વળી આટલાજ માટે ક્યારેક ક્યારેક બ્રાહ્મણ અને શૂદ્રના ગોત્ર અને પ્રવર સરખાંજ હોય છે.

વિવાહ-વિધિ.

કર્મ અને વૃત્તિ અનુસાર પાડવામાં આવેલા આર્યજાતિના ત્રણ વિભાગો સમય જતાં જન્મ સીદ્ધ થઈ પડ્યા. એટલે કે આ વિભાગો જન્મથીજ છે એમ ગણાવા લાગ્યું. વળી એક-બીજાની પરસ્પરની મોટાઈ અને પૂજ્યત્વપણું પણ જન્મથીજ બક્ષાયું છે એવો ભ્રમ દ્રઢતર થતો ગયો અને આ સર્વની સાથે સાથે આર્યસમાજના જીવનમાં સડો પેસવા લાગ્યો સમાજની જીવનશક્તિ મંદ થવા લાગી છે એ જોઈ અને ધર્મને બચાવવાના વિચારથી મહર્ષિઓએ મનુ વિગેરેના અભિપ્રાયો, તેમની આજ્ઞાઓ વિગેરેને મહાભારતની કથામાં ગુંથી આર્યસમાજને બચાવવાને પ્રયત્નો કરવા માંડ્યા. હવે આર્યસમાજમાંની વિવાહ પ્રથા કેવી રીતે ચાલુ થઈ તે મહાભારતમાં બહુ ઉત્તમરીતે જણાવ્યું છે. અને તે આ પ્રમાણે છે.

પ્રતિલોભ વિવાહ નિશીઘ્ધ શા માટે ?

વંશમાં પરંપરાએ ઉતરેલા ગુણો પરસ્પરમાં વધુ લાભદાયક થઈ પડે એવી લાવનારી સર્વળ વિવાહ વધારે ઉત્તમ ગણવામાં

આવ્યા છે. વળી બ્રાહ્મણ વર્ણની કન્યાઓને નીચેના ત્રણ વર્ણોના પુરુષો પરણે તો પછી બ્રાહ્મણોને બ્રાહ્મણ કન્યાઓ મળે નહિ અને તેઓ સવર્ણ વિવાહ કરી શકે નહિ. અથવા તો ઉત્તમ સમાજમાં ઉત્તમ ફળ યા તો ઇચ્છીત ફળ ઉત્પન્ન થાય નહિ અને આજથી પ્રતિલોભ વિવાહ નીષીદ્ધ ગણવામાં આવ્યો છે. અને આ નીષીદ્ધ કામ કરનારને ભારે દંડો કરવામાં આવવા લાગ્યા. પ્રતિલોભ વિવાહ નિષીદ્ધ કરાવવાથી સારા અથવા નરસા રથને પરણવાનો પ્રશ્ન અદૃશ્ય થયો. અથવા તો અનુલોભ વિવાહ નિષીદ્ધ ન હોવાથી કુક્ષેત્રમાં સુખીજ ધારણ કરી અભિલાષિત ફળ મેળવી સમાજની સારી રીતે વૃદ્ધિ થવા લાગી. પ્રાચીન કાલના મુનિઓની આ સુક્ષ્મ દ્રષ્ટિ ધ્યાનમાં લેતાં ખરેખર આપણને આશ્ચર્ય સાથે તેમનાં તરફ પ્રેમ અને ભક્તિ ઉત્પન્ન થાય છે.

દ્વિજો શુદ્રો સાથે વિવાહ કરી શકે ?

દ્વિજો શુદ્રો સાથે વિવાહ ન કરી શકે એ ખીનાનો નિષ્પત્ત્ય પણ ધણીજ ગાઢભાવના અને ધણાંજ ઉડાં સત્યપર રચાયેલો છે. ખરાબક્ષેત્રમાં વાવેલા ખીજો સારાં ફળ આપતા નથી. અને આથી ખીજનું જોધ્યે તેવું ફળ થતું નથી તેમજ એ ખીજના પરિણામ પણ સારાં આવતા નથી. એજ રીતે દ્વિજોના શુદ્રો સાથેના લગ્નોનું છે. દેખીતીજ રીતે ખરાબ ક્ષેત્રમાં ખીજ વાવવાનું નીષીદ્ધ ઠરાવી શાસ્ત્રકારોએ ખીજ અને એ વાવનાર બન્નેને બચાવ્યા છે. અને આજ માટે દ્વીજના શુદ્રો સાથેના વિવાહ શાસ્ત્રોમાં સાધારણ રીતે નીન્દીત ગણવામાં આવ્યા છે.

ક્યારેક ક્યારેક દ્વીજ વર્ણના પુરુષ શુદ્ર વર્ણની સ્ત્રીને પરણી બીજના પ્રભાવ વડે અને યતન સહકારથી કુક્ષેત્રને સુક્ષેત્ર બનાવવા માટે ભાગ્યશાળી થતા પરન્તુ મોટે ભાગે આવા લગ્નોના સારા પરિણામો આવતા નહિ અને આથી સમાજ તેમજ વ્યક્તિની પડતી થતી. અને આથી આવા લગ્નો નીષાદ્ધ હયા. વળી આ નીષીદ્ધીનું એક બીજું કારણ પણ છે અને તે એ છે કે પ્રતિલોભ વિવાહ નીષીદ્ધ હોવાથી શુદ્ર પોતાની જાતિમાં લગ્ન કરી શકે. હવે જો ગ્રાહણ, શત્રિય અને વૈશ્યને શુદ્ર કન્યા પરણવામાં વાંધો ન હોય તો પછી શુદ્ર પુરુષને પોતાની જાતિમાંથી એટલે કે પોતાના વર્ણમાંથી કન્યા મળી શકે નહિ અને આથી ભાર વિચીત્ર સ્થિતિ ઉભી થાય તથા શુદ્ર જાતિ મુશ્કેલીમાં આવી પડે. શુદ્રોને આવી જાતના સંકટમાંથી બચાવવા માટેજ મહર્ષિઓએ દ્વીજને શુદ્રોની કન્યાઓ લેવાની મનાઇ કરેલ છે. પરન્તુ જે સર્વ ક્ષેત્રો સ્વભાવતઃ નિર્દોષ છે પણ ઉત્તમ કર્મના અભાવને લઇને સહેજ હીણુ છે તેનો સ્વીકાર કરી તેમાં સારાં બીજ વાવવામાં પ્રાચીન સમયના માણસો કદી પાછુ વાળીને જોતા નહિ. ગ્રાહણો ક્ષત્રિય તેમજ વૈશ્યની કન્યાઓ પરણતા, ક્ષત્રિયો વૈશ્યબાળાઓ ગ્રહણ કરતાં. અને આ સર્વ લગ્નો ઉપલી ભાવના અનુસારજ થતા* (વ્યાસ-૧-૧૦. યાસ્યવલ્ય વિગેરે વિગેરે.)

* ગાન્ધારી જ્યારે ગર્ભાવસ્થામાં હતા ત્યારે મહારાજા ધૃતરાષ્ટ્ર એક વૈશ્યબાળાને પરણ્યા હતા. અને આ વૈશ્યકન્યાને પેટે મહાવીર યુયુત્સુનો જન્મ થયો હતો ક્ષત્રિય અને વૈશ્યથી ઉત્પન્ન થએલા હોવાથી યુયુત્સુ ક્ષત્રિય હતા.

હવે જોકે બ્રાહ્મણો અને ક્ષત્રિયો વૈશ્ય કન્યાઓને પરણતા તો હતા તોપણ વૈશ્યોને વૈશ્ય કન્યાઓનો કે ખીજી કન્યાઓનો સુટો આવતો નહીં કેમકે શુદ્રો સાથેના લગ્ન સમ્બંધની મનાઇ આ વૈશ્યોની બાબતમાં શીથીલ હતી. બહુજ મુસ્કેલીના સમ્બંધમાં લખતાં મનુભગવાન જણાવે છે કે—ગમે તેવી મુસ્કેલી ઉભી થાય તોપણ બ્રાહ્મણ અને ક્ષત્રિયે કદીપણ શુદ્ર કન્યાને પરણવું નહિ. (મનુ. ૩/૧૪) અહિંયા મનુભગવાન વૈશ્યના સમ્બંધમાં કાંઈ લખતા નથી. એટલે આપન્તિકાલમાં વૈશ્યોને શુદ્રોની કન્યાઓ લેવાની છૂટ હતી એમ આપણે ધારી શકીએ. અને આ ધારણામાં કાંઈ અન્યાય પણ નથી લાગતો. રામાયણમાં જણાવવામાં આવ્યું છે તે પ્રમાણે અન્ધમુનિ વૈશ્ય હતા. અને તેમણે શદ્ર કન્યાને પરણી તેના વડે બ્રાહ્મણવિદ્ બ્રહ્માજ તેજસ્વી પુત્રને ઉત્પન્ન કર્યો હતો.

બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય અને વૈશ્ય આ ત્રણ વર્ણ એકજ જાતિના ત્રણ પેટા વિભાગ હતા. એ હું બતાવી ગયો છું. એ ત્રણે વર્ણો દીર્ઘત્વમાં અલિપ્ત હતા. એક દીર્ઘજાતિનો શ્રેષ્ઠ વર્ણ હતો, બીજો મધ્યમ અને ત્રીજો કળ્પનીત હતો. અને આ સર્વ જેમ ત્રણ કુલ હોય તેમજ હતું. ક્ષત્રિય તેમજ વૈશ્ય કન્યા બ્રાહ્મણ પતિને મેળવી શકતી, વળી વૈશ્ય કન્યા ક્ષત્રિય-પતિ પામી શકતી. અને આમ થાય તેમાં કોઈ, કોઈપણ પ્રકારની હાનિ ગણતું નહિ. ઉલટું આ સર્વ વ્યક્તિ અને સમાજને લાભ કરતું ગણાતું. પતિપત્નીનો અધીકાર સરખોજ છે એમ વેદ જણાવે છે એટલે આવા લગ્નોથી જોડા-એલ દંપતિઓના જીવનો દુઃખી બનતા નહિ.

બ્રાહ્મણ આદિ ત્રણ વર્ણોમાં અનુલોભ લગ્નો થતાં એ બીજા

કાવ્યો અને સાહિત્યની બીજી કૃતિઓમાં પણ જણાય જાય છે. ભવભૂતિના કાવ્યમાં રૂપ્યશૃંગ-શાન્તા અને અગત્ય-લોપા-મુદ્રાના દ્રષ્ટાન્તો છે. વળી મહાનકવિ કાલિદાસ 'કુમારસંભવ'માં ભવ અને ભવાનીના વિવાહને વર્ણાન્તર લગ્ન કહે છે. મલ્લિનાથ પણ આજ અનુસારની ટીકા કરે છે. જો અનુલોમ વિવાહ નિષીદ્ધ અને નિન્દ્ય હોય તો કવિ કદીપણ આવી રીતનું વર્ણન કરેજ નહિ. અને ટીકાકાર મલ્લિનાથ પણ કવિને સહેલાઈથી છોડી દે નહિ.

વર્ણાન્તર લગ્ન અને પાણી ગ્રહણ.

કેટલાક ટીકાકારો કહે છે કે વર્ણાન્તર લગ્નોમાં પ્રેર કન્યાનો હાથ પોતાના હાથમાં લેતો નથી પરંતુ ક્ષત્રિય કન્યાના હાથમાંના બાણ અને વૈશ્ય કન્યાના હાથમાંની લાકડીના બીજા છેડાને પોતાના હાથમાં ધારણ કરે છે. હવે કદાચ આમ હોય અને આપણે આ વિચિત્ર વાત માન્ય રાખીએ તોપણ અનુલોમ વિવાહ અસિદ્ધ થતો નથી. કારણ દ્વીજોનાં વિવાહ, હોમ, મંત્રપાઠ, અગ્નિની શાદી અને સપ્તપદી ગમનરાજ સિદ્ધ થયાં કહેવાય છે. હવે આ વિધિ સર્વર્ણુ વિવહ અને અનુલોમ વિવાહ યા તો અસર્વર્ણુ વિવાહમ પણ છે. પાણીગ્રહણની ક્રીયા સર્વર્ણુ વિવાહનું એક વિશેષત્વ છે. તેના વગર સર્વર્ણુ વિવાહ પૂરેપૂરા સિદ્ધ થતા નથી એમ કહી શકાય, પરંતુ તેના વગર અસર્વર્ણુ વિવાહ અસિદ્ધ બને છે એવું કહેવું એ બીજકુલ ગણત છે. ગયા કેટલાક સેંકડો અને હજારો વર્ષથી ભારત વર્ષમાં આપણે ફક્ત સર્વર્ણુ વિવાહો જોઈએ છીએ અને એ સર્વર્ણુ વિવાહની મૂળ ક્રીયા પાણીગ્રહણને નજરે નજર નિહાળીએ છીએ ને આથી વિવાહ તથા પાણીગ્રહણ કાલના પહેલા સાથે એક

અર્થભાવી થઇ પડ્યા છે. આમ હોવા છતાં પાણીગ્રહણની ક્રિયા એજ વિવાહ છે એમ કહી શકાય નહિ. અને પ્રાચીન સમયમાં વર્ણાન્તર લગ્નો પ્રસંગે પાણીગ્રહણની ક્રિયાઓ થતી નહોતી એ માટે એ લગ્નો, લગ્નો નથી, એમ કહેવું એ બીલકુલ મૂર્ખાઇ છે. શાસ્ત્રોના પ્રમાણ અને શાસ્ત્રોમાંના દ્રષ્ટાંતો આપી એ સ્પષ્ટ કરી નાંખવામાં આવ્યું છે છે કે બ્રાહ્મણોનાં સર્વર્થને અસર્વર્થ લગ્નોથી ઉત્પન્ન થયેલાં પુત્રો બ્રાહ્મણ વર્ણનાજ કહેવાતા, અસર્વર્થ વિવાહથી ઉત્પન્ન થયેલા પુત્રો કાયદેસર વારસદાર બનતા એ સર્વ પ્રમાણો આપી સિધ્ધ કરી બતાવવામાં આવ્યું છે. છતાં પણ કેટલાક વિચિત્ર મહાત્માઓ કહે છે કે આવા પુત્રો બે વર્ણના મિશ્રણથી ઉત્પન્ન થયેલા હોવાથી તેઓ વર્ણ શંકર છે. આના જવાબમાં હું જણાવીશ કે બે વર્ણથી ઉત્પન્ન થયેલજ વર્ણશંકર કહેવાય યાતો બે વર્ણથી ઉત્પન્ન થયેલા સર્વ વર્ણશંકર બને એવી વ્યાખ્યા શાસ્ત્રોમાં નથી.

વર્ણશંકર કોણ ?

સ્મૃતિઓ અને શાસ્ત્રોમાં “વર્ણ” શંકર શબ્દ વર્ણ મિશ્રણના અર્થમાં વપરાયેલો નથી એ શબ્દનો અર્થ વર્ણમાંથી દૂર કરવામાં આવેલ છે. વર્ણ શંકરના છેડેનાં શબ્દ શંકરનો અર્થ સન્માર્જની દ્વારા અપ્સારિત ધુલી (સાવરણીવડે દૂર કરાયેલ ધુળ) છે અને આજ અર્થમાં શંકર શબ્દ સ્મૃતિ શાસ્ત્રમાં વપરાયેલ છે.

દીજના દીજની સાથે અનુલોમ વિવાહ થાય અને તેનાથી જે સંતાન ઉત્પન્ન થાય તે ઉત્કૃષ્ટ નથી કેમકે અનુલોમ વિવાહનો

શાસ્ત્રમાં નિષેધ કરવામાં આવ્યો નથી આથી અનુલોભ વિવાદ વર્ણ-
શંકર બાળકો ઉત્પન્ન કરતા નથી પ્રતિલોભ વિવાદનો શાસ્ત્રમાં
નિષેધ કરવામાં આવ્યો છે એટલે એ લગ્નથી ઉત્પન્ન થતી સંતતિ
વર્ણશંકર થાય છે.

આવિષે નારદજી કહે છે કે “આનુલોભ્યેન વર્ણનાં યદ્વન્મ ભવિષિ
સ્મૃતઃ પ્રતિલોભ્યેન યો જાતઃ સઃ સૈવ વર્ણશકરઃ”

દક્ષ કહે છે કે—‘ત્રયાનાં આનુલોભ્ય હિ પ્રતિલોભ્ય ન વિદ્યંતે ।
અથવા તો અનુલોભ વિવાદથી ઉત્પન્ન થએલ સંતતિ નીન્દીત
નથી. પરન્તુ પ્રતિલોભ લગ્નથી થએલી સંતતિ વર્ણશંકર છે. હવે
જો વર્ણમિશ્રણથીજ વર્ણશંકર જન્મતા હોય તો તો અનુલોભ
વિવાદથી ઉત્પન્ન થએલ બાળકો વર્ણશંકરજ હોવા જોઈએ. કારણ
કે વર્ણનું મિશ્રણ તો બન્ને લગ્નોમાં સરખુંજ છે. શાસ્ત્રમાં જણા-
વવામાં આવ્યું છે કે જો સ્ત્રીને વ્યભિચારથી સંતતિ ઉત્પન્ન થાય
તો તે સંતતિ વર્ણશંકર બને છે અથવા નીધીધ્ધ વિવાદથી
ઉત્પન્ન થએલ બાળકો વર્ણશંકર છે આટલુંજ નહિ પણ શ્રી
કૃષ્ણભગવાન ગીતાજીમાં જણાવે છે કે જે સ્ત્રીઓ અધર્મને લઇને
ફટ બની વ્યભિચારથી અથવા પ્રતિલોભ ક્રમ વડે યા તો નીધીધ્ધ
કર્મો વડે જે સંતતિ મેળવે છે એ સંતતિ વર્ણશંકર બને છે, અથવા
તો છે. આજ ગીતાજીમાં એક બીજો સ્થળે જણાવવામાં આવ્યું છે
કે ‘જો હું કર્મનો ત્યાગ કરું તો મારું જોઈ બીજાઓ પણ
કર્મનો ત્યાગ કરે અને આખરે હોકો શાસ્ત્રોક્ત કર્મોનો ત્યાગ કરી
વર્ણશંકર બની જાય, જો વર્ણમિશ્રણથીજ વર્ણશંકર સંતતિ
ઉત્પન્ન થતી હોય તો પછી સર્વજ્ઞ વ્યભિચારથી અથવા શાસ્ત્રોક્ત

મેંના ત્યાગથી વર્ણશંકર કેવી રીતે બની જવાય ? મનુભગવાન
મિશ્ર આમજ કહે છે કે (૧) બ્રાહ્મિયાર (૨) વિવાહ કરવાની મનાઈ
કરવામાં આવેલી છે એવી સ્ત્રી સાથે વિવાહ અને પોતાના કર્મેના
ત્યાગ, આમ આ ત્રણ કારણો વડે વર્ણશંકર અથવા વર્ણમાં
હલકી જાતના માણસો ઉત્પન્ન થાય છે. યા તો બને છે અને
આશા છે કે હવે બ્રાહ્મણ-જાતિ વર્ણશંકરના ખરા અર્થને જાણી
શકશે.

વર્ણશંકરનો અર્થ ?

વર્ણશંકરનો અર્થ મિશ્રવર્ણ અથવા તો (mixed caste)
નથી. કેમકે જ્યારે વર્ણમાંના અનુલોભ અથવા તો પ્રતિલોભ લગ્નોથી
mixed caste અથવા તો મિશ્રવર્ણ ઉત્પન્ન થાય છે એમ કહી
નહિ. અનુલોભ લગ્નોથી ઉત્પન્ન થતી સંતતિ વર્ણશંકર
પરંતુ પ્રતિલોભ લગ્નોથી ઉત્પન્ન થતા બાળકો વર્ણશંકર
એ વાત સીધી કરી બતાવવામાં આવી છે. mixed caste
અથવા મિશ્રવર્ણ શબ્દનો ઉપયોગ બંને રીતે થાય પરંતુ વર્ણ-
શંકરનો અર્થ મિશ્રવર્ણ નથી. સ્વકર્મેના ત્યાગ કરવાથી વર્ણશંકર
વાય છે પરંતુ મિશ્રવર્ણ થવાનું નથી.

પસંદાર.

મેં પુષ્કળ દાખલા દલીલો અને શાસ્ત્રોના પુરાવા આપી
મનઃશંકય રીતે સીધી કરી આપ્યું છે કે—

(૧) સમગ્ર બ્રાહ્મણજાતિ અસવર્ણ એટલે કે વર્ણાંતર લગ્નો
કે ઉત્પન્ન થએલ છે, આ લગ્નો અનુલોભ વિવાહ ક્રમના છે,

(૨) સવલુ વિવાહથી ઉત્પન્ન થએલ સવલુ-બ્રાહ્મણુન્નતિ વર્તમાનમાં પૃથ્વીના કોઇપણ ભાગ પર નથી.

(૩) વલુન્તર લગ્નોથી ઉત્પન્ન થએલ આ લોકો પોતાની ઉત્પત્તિને ભૂલીજઇ પોતાને સવલુ વિવાહની સંતતિ ગણી અસવલુ વિવાહની વિરૂધ્ધ થાય છે.

(૪) સવલુ અને અસવલુ લગ્નોથી ઉત્પન્ન થયેલ ત્રણ પ્રકારની બ્રાહ્મણુ નતિ (બ્રાહ્મણુ, મૃધાંવાસકત-બ્રાહ્મણુ અને વૈશ્ય બ્રાહ્મણુ) ધણા જુના સમયથી પરસ્પરમાં વ્યવહાર રાખતી આવી છે અને એથી આજે હાલની બ્રાહ્મણુ નતિ બની છે.

(૫) સ્મૃતિ અને શાસ્ત્ર વલુમિશ્રણને વલુશંકરપણાને ઉત્પન્ન કરનાર મુળ જણાવતા નથી.

(૬) દ્વીજની અનુલોભ લગ્ન વડે પરણાયેલો દ્વીજ ભાયાને પેટ પિતાના વારસદાર પુત્રનો જન્મ થાય છે.

(૭) આવા અનુલોભ વિવાહથી પરણાએલ પત્ની વિવાહ-મ વડે પાવન થઇ પતિના વલુની અને પતિના જોત્રની બને છે એ પતિની સહધર્મચારીણી અથવા ધર્મ પતિની પદવાને મેળવે તથા હકદાર વારસને જન્મ આપી શકે છે.

(૮) પતિ, પત્ની અને પુત્ર એકજ જોત્ર અને એકજ વલુન્ હોવાથી, અનુલોભ વિવાહની સંતતિને શાસ્ત્રાનુસારે વિશુદ્ધ સવલુ બ્રાહ્મણુ કહી શકાય છે.

(૯) દ્વીજેના શુદ્ધ સાથેના વિવાહ નીષીદ્ધ છે. વળી પ્રતિલો વિવાહનું પણ તેમજ છે.

(૧૦) ભારતવર્ષની વર્તમાન બધી શાંતિઓ અને કોઈ પ્રાચીન કાલના ચારવલોમાંથીજ ઉત્પન્ન થએલ છે.

